

Slippendragers van satan

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: juni 2000) (Laatste bewerking: 7 maart 2008)

Er is weinig veranderd in Europa. Terwijl door de eeuwen heen de joden de schuld kregen van alle ellende in de wereld moet vandaag de staat Israël het ontgelden. Juist van Europa zou men mogen verwachten dat het maatregelen neemt tegen het demoniseren van Israël, gezien de bedroevende geschiedenis die het jegens het joodse volk achter de rug heeft. Maar de leiders in Brussel doen volop mee aan het schofferen van de Joodse staat. Europa dat door de eeuwen heen verantwoordelijk is voor de verspreiding van de meest smerige laster en de meest afschuwelijke verdachtmakingen aan het adres van de joden. Vandaag worden de joden als een dodelijk kankergezwell gebrandmerkt in de Arabisch/islamitische wereld vanwege de verspreiding door Europa van onder meer christelijke literatuur waarin de joden worden gebrandmerkt als de 'pest' onder de wereldbevolking. De smerige fabels over door joden gepleegde rituele moorden komen praktisch allemaal uit de koker van geestelijk gestoorde Europeanen. Leugens in de vorm van documenten en boeken gaan een eigen leven leiden en hebben op den duur een vernietigend effect op het denken van de mensen. Het gaat precies zoals Josef Goebbels, de nazi minister van propaganda destijds al zei: *"Als je een speciaal doel wilt bereiken, bedenk je een grote leugen. Door hem steeds te herhalen gaan de mensen vanzelf geloven dat het waar is wat je zegt. Op dat moment is de leugen geen leugen meer, maar is de leugen een nieuwe waarheid geworden."*

De onwetende massa verspreidt de leugens en heeft vaak geen flauw idee dat ze zodoende medeplichtig zijn aan de haat en de terreur tegen het Joodse volk. De hele wereld lijkt vandaag aan deze weerzinwekkende hetze mee te doen. Een paar jaar geleden verscheen er een cartoon in de Britse krant The Independent die de voormalige Israëliische premier Ariel Sharon uitbeeldt terwijl hij een Arabisch babyhoofdje eet. Deze cartoon won de eerste prijs in een competitie van de British Political Society. Ook was er een cartoon te zien waarop Sharon en Hitler elkaar omarmen. De media, nieuwszenders en actualiteitenrubrieken tonen eenzijdig Israël's daden tegen de islamitische bendes in de gebieden die onder bestuurd staan van het PA/PLO terreurregiem en schrijven zelden over de ellende die deze barbaren aanrichten onder de bevolking van Israël. Er komt geen enkel protest uit Europa als de Arabische landen ronduit walgelijke TV-series vertonen waarin de joden worden voorgesteld als slachters van kinderen. Europa doet er alles aan de Arabische moslimdespoten tevreden te stellen door hun daden en motieven te verklaren, ja zelfs goed te praten. Ook kwalijke Saoedische 'koningshuis' dat terreurorganisaties financieel ondersteunt, wordt de hand boven het hoofd gehouden. Dit Europa staat de kant van de PA/PLO-doodscultuur en doet volop aan het verspreiden van de hetze jegens de staat Israël. De leiders in Brussel lijken te worden gedreven door ordinaire jodenhaat. Daarnaast wil men de islam ,de zogenaamde 'religie van de vrede' te vriend houden omdat men bang is dat de Arabische oliedictaturen, het oliewapen zullen gebruiken bij een eventueel groot conflict in het Midden Oosten.

Europa eist al jarenlang een hoofdrol voor zich op in de onderhandelingen die moeten leiden tot een definitieve vredesregeling tussen Israël en het PA/PLO bewind. De Europese slippendragers van satan doen net alsof zij als buitenstaanders een nuchter oordeel vellen in deze zaak maar ondertussen beschuldigen ze Israël van staatsterrorisme. Onder toeziend oog van het westen heeft nazi-Duitsland driftige pogingen ondernomen om het Joodse volk met de Holocaust volledig uit te roeien

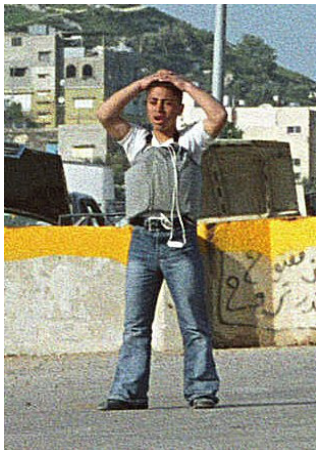

Vandaag probeert de islamitische wereld d.m.v. terreur opnieuw te bereiken wat toentertijd niet helemaal gelukt is en het westen kijkt nu niet alleen toe maar steunt Mohammed's volgelingen in het verkrijgen van de eigen staat op Israël's aloude grondgebied. We hoeven niet in de onderwereld te gaan om te zien wat de demonen van de Europese politiek daar plannen. In Europa heerst een geest die stamt uit de tijd van de torenbouw van Babel. Achter het streven naar Europese eenheid verbergt zich de menselijke grootheidswaan die denkt zonder God te kunnen leven. De basis van Europa is thans anti-bijbels (hoe hard ze in Rome en daarbuiten ook bidden) en hoe beter het anti-bijbelse georganiseerd is hoe meer slagkracht ze denken te krijgen tegen Gods Woord. Het geloof in de God van Israël moet volledig uitgebannen worden en men heeft er alles voor over om tot eensgezindheid te komen voor hun mondiale strijd tegen Israël. Er bestaat een kolkende rivier van haat tegenover elke menslievende poging van Israël om in vrede te leven met haar tegenstanders. Moslims die treinen opblazen in Madrid noemt men terroristen. Moslims die Israëlische bussen opblazen noemt men activisten. Mensen die kinderen gebruiken als menselijke schilden noemt men lafaards en schurken, behalve wanneer het Arabieren zijn.

Europa presenteert zich als vredesmakelaar in het Midden-Oosten en zegt dat er een goed uitgebalanceerd beleid wordt gevoerd maar dat is een ernstige misleiding want men kiest ongegeneerd de kant van het terreurbewind in Ramallah. 'Christelijk' Europa heeft een belangrijke rol gespeeld in het witwassen van moorddadige bewind van vliegtuigkaper, aartsterrorist Yasser Arafat. De voormalige terreurbaas heeft zich jarenlang mogen verheugen op een grote schare supporters in Europa. Dat blijkt o.m. uit de grote sommen geld die in de loop der jaren aan hem zijn overgemaakt, geld dat is gebruikt voor het financieren van terreur, en is verdwenen in de zakken van corrupte PA/PLO ambtenaren en de terreurbaas zelf. Het Oostenrijkse tijdschrift Format meldde op 18 november 2004 dat de Amerikaanse inlichtingendienst CIA een uitgebreid netwerk van zakelijke belangen en bankrekeningen

heeft ontdekt op naam van Yasser Arafat en zijn PLO. De totale waarde werd door de CIA geschat op zo'n 1.5 miljard dollar.

Europa doen volop mee aan het ontkennen van Israël's recht op het oude Bijbelse land. Men spreekt over het ontruimen van de 'bezette gebieden' terwijl er totaal geen sprake is van enige bezetting door Israël. Bindende resoluties van de voormalige Volkerenbond die ongewijzigd door de VN zijn overgenomen, bewijzen Israël's recht op het land, maar deze bindende resoluties worden door de elite met voeten getreden. Israël wordt gebrandmerkt als een apartheidslaan. Iedere stap die het doet, wordt bekritiseerd. Opnieuw rent Europa de demonische krachten achterna door Israëls vijanden met wapens te bevoorraden en hen te voorzien van financiële middelen zodat ze hun gruwelijke bedoelingen ook daadwerkelijk kunnen uitvoeren. Europa vindt dat de erkenning van een PA/PLO staat het vertrekpunt moet zijn van een allesomvattende vredesregeling. De Europese leiders hebben zelden de beestachtige aanslagen van wandelende zelfmoordbommen op onschuldige Israëlische veroordeeld.

Op 24-03-2004 stuurde de Fatah-Tanzim terreurgroep, Hussan Abdu, een 14 jarig zwakbegaafd jongetje met een zelfmoordgordel op pad om Israëlische militairen bij de controlepost Hawara op te blazen.

Brussel toont zeer weinig medeleven met de Joodse slachtoffers. Dat was trouwens ook al zo tijdens de opkomst van nazisme en tijdens de gruwelen in de vernietigingskampen. De vrouw van de vooramlice Britse premier Tony Blair zei begrip te hebben voor de terreuraanslagen omdat de 'Palestijnen' iedere vorm van hoop is ontnomen.

Op 5 mei 2002 overhandigde Israël een 103 pagina's tellend rapport aan de leiders in Brussel ,uitgegeven onder de naam 'Arafat file', met daarin een overvloed aan bewijzen dat het PA/PLO bewind geld uit o.m. Europa gebruikte voor terroristische doeleinden. Het rapport was gebaseerd op documenten die afkomstig waren uit Arafat's hoofdkwartier in Ramallah. Israël kon met deze rapporten bewijzen dat Arafat persoonlijk betrokken was geweest bij 16 aanslagen waarbij 27 Israëli's waren vermoord en ruim 150 gewonden waren gevallen. Israël heeft het rapport op 7 mei 2002 overhandigd aan de toenmalige Europese Midden-Oosten afgezant Miguel Angel Moratinos, de huidige minister van Buitenlandse zaken van Spanje, een felle tegenstander van de Joodse staat.

Moratinos voor de zoveelste keer te gast in Arafat's rovershol in Ramallah. 'Hallo grote vriend ben je daar weer, kom krijg je van mij een dikke pakkerd en een medaille voor het demoniseren en schofferen van de zionistische entiteit'.

Moratinos wees, zonder de zaak onderzocht te hebben, de Israëlische beschuldigingen al direct van de hand en zei dat het geld 'netjes' was gebruikt, en zeker niet voor terrorisme. Een woordvoerder van buitenlandcommissaris Chris Patten zei dat het niet om een overtuigend bewijsstuk ging. Patten hield Arafats dievenbende de hand boven het hoofd door te zeggen dat de Israëlische bewijzen op niets waren gebaseerd. Maar diverse Europese diplomaten bevestigden daarentegen dat de EU misbruik van Europees geld door het PA/PLO bewind de afgelopen jaren bewust niet heeft willen controleren omdat men het zogenaamde 'vredeproces' niet wilde frustreren. Israëlische woordvoerders zeiden het bedroevend te vinden dat Europa de gepresenteerde feiten niet wensten te erkennen. Er is een duidelijke Europese lobby geweest om Arafat koste wat kost in het zadel te houden en het is voor velen in Europa nog steeds moeilijk te accepteren dat hun grote idool een doortrapte schurk is geweest. Het is ronduit beschamend dat Europa deze megalomane aartsterrorist jaren is blijven steunen en heeft meegewerkt aan het witwassen zijn terreur. De terrorist die alleen maar terrorist kon zijn bij de gratie van Europa en geldschietters uit Saoedi-Arabië. De terreurbaas die in de jaren zestig de terreurgroep Baader-Meinhof opleidde en in latere jaren kinderkamikazes opleidde om zich tussen onschuldige Israëlische burgers op te blazen. Kinderen die wilden blijven leven, maar die door hem de dood in werden gejaagt. Maar dat mocht allemaal van Europa! De voormalige Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Yoska Fischer die in zijn jonge jaren sympathiseerde met de Baader-Meinhof bende lanceerde in de tijd dat hij opereerde als minister van BZ van Duitsland, een nogal eenzijdige oplossing voor het conflict tussen Israël en de 'Palestijnen' „ ***Israël moet zo spoedig mogelijk Judea, Samaria en Gaza verlaten, de dorpen en steden die joods zijn ontmantelen en Jeruzalem opdelen en onder internationaal toezicht plaatsen***". Na zijn functie als minister van BZ, vond Fischer het nodig om Israëls voormalige premier Ariel Sjaron nog eens flink te schofferen. In een interview in het tijdschrift Die Zeit zei hij dat Sjaron noch als politicus,

noch als militair een man van vrede was. *'Hij was de vader van Israël's expansiedrift'* zo sprak hij.

Wereldwijd werd de PA/PLO terreurbaas 'president' genoemd, en zo noemt men de huidige leider Abu Mazen (Mahmoed Abbas) ook, maar er is geen 'Palestijnse staat', dus ook geen 'president'.

Abu Mazen (Mahmoed Abbas)

Europa waar de joden de meest verschrikkelijke herinneringen aan bewaren. Europa waar door de geschiedenis heen miljoenen joden zijn vermoord. Europa dat 60 jaar geleden niets deed om het afslachten van 6 miljoen joden te voorkomen. Dit Europa is vandaag supporter van een bende moordenaars dat er op uit is God's volk uit te roeien. Dit Europa verlangt van Israël dat het haar eeuwenoude bijbelse thuisland Samaria en Judea opgeeft zodat in dat gebied het PA/PLO terreurregiem een eigen staat kan vestigen. Men ziet de terugkeer van Israël 'naar de grenzen van 1967' als de oplossing van het probleem. Maar de situatie van voor 1967 was nauwelijks anders. Israël was al veel langer het doelwit van aanslagen. Volgens Europa zijn de 'nederzettingen' in deze gebieden het obstakel voor de vrede. Wegversperringen noemt men inhumain. Maar de wegversperringen hebben de Arabieren aan zichzelf te danken want ze bestonden niet vóór de intifada, evenmin als de zogenaamde 'nederzettingen' vóór 1967 bestonden. Ook toen was Israël al het doelwit van terreur en agressie.

Jeruzalem is niet van Israël, schreef de Europese Unie een paar jaar geleden in een brief aan het Israëlische Ministerie van Buitenlandse Zaken. Terwijl Jeruzalem al sinds koning David de hoofdstad is van Israël, schreef de Europese Unie: „ *Europa erkent geen enkele aanspraak van Israël op Jeruzalem als de hoofdstad van Israël.*” Er heerst al geruime tijd een anti-Israël stemming in Europa. De vroegere Britse minister van BZ Robin Cook weigerde tijdens zijn ambtsperiode, een bezoek aan het Holocaustmuseum in Jeruzalem te brengen. Wel legde hij op provocerende wijze een krans in Deir Yassin, de plaats waar Israëlische militairen in 1948, 250 weerloze Arabische burgers zouden hebben vermoord. De waarheid is dat het verhaal over Deir Yassin door voormalige Britse ambtenaren en de Arabische wereld voor een deel is aangekleed met verzonden feiten. Het hele verhaal is een schoolvoorbeeld van geslaagde anti-Israël propaganda en politieke manipulatie. De andere voormalige Britse minister van BZ, Jack Straw haalde zich bij herhaling de woede van Israël op de hals door tepas en te onpas anti-Israëlische uitspraken te doen. Tijdens een bezoek aan Iran etaleerde hij een staaltje van Brits antisemitisme door in een Iraanse krant te verklaren dat Israël mede verantwoordelijk is voor de terreuraanslagen op 11 september in Amerika. Straw noemde Israël's premier Ariël Sjaron, het 'kankergezweel' van het Midden Oosten. Israël noemde de uitlatingen 'zorgelijk en schandelijk'. Straw ging zelfs zover in het vereren van Arafat, dat hij na diens dood een krans is gaan leggen op zijn graf in Ramallah.

Jack Straw-Jasser Arafat

De al eerder genoemde Miguel Moratinos noemde de Joodse dorpen in Judea en Samaria 'kankergezwellen' die operatief verwijderd dienden worden. Ook hij legde net als Straw een krans op het graf van de Arafat. Herb Keinon schreef in de Jeruzalem Post van 26-11-2004: *"Wanneer je een krans gaat leggen op iemands graf, dan identificeer je je met datgene waarin de persoon heeft geloofd"*. En dat is precies wat dit soort figuren doen. Wat na de dood van Arafat in herinnering is gebleven zijn de vele foto's en tv-beelden van breedlachende, handenschuddende, kussende en knuffelende Europese gasten. Hoe immoreel moet een mens zijn om zich tot een dergelijke politiek te laten verlagen? En dit soort figuren eisen een hoofdrol op in het conflict in het Midden-Oosten maar reppen met geen woord over het vermoorden van onschuldige joodse burgers door de 'Palestijnse moordmachines.' Door steun aan het PA/PLO bewind maakt Europa zich mede schuldig aan de explosieve situatie waar het Midden Oosten zich in bevindt.

De Britse ambassadeur in Israël, Sherard Cowper-Coles zei er trots op te zijn dat hij de 'Westbank' en Gaza had beschreven als het grootste detentiecamp in de wereld. Hij zei erg geschokt te zijn over wat hij in de 'Palestijnse' gebieden had gezien. Tony Blair vergeleek Israël met Irak onder het bewind van Saddam Hoessein. Hij zei dat de VN-resoluties door Israël moeten worden gerespecteerd. *" Er moet nu eindelijk een basis worden gelegd voor een Palestijnse staat gebaseerd op de grenzen van voor de juni-oorlog van 1967 "* zo zei hij.

De voormalige Deense minister van BZ Lykketoft eiste economische sancties van Europa tegen Israël vanwege wat hij noemde, de Israëlische nederzettingpolitiek. Dit beleid vormt volgens hem een van de grootste hindernissen voor de vrede in het Midden-Oosten. Na de moord op de Israëlische minister van Toerisme Rehavam Se'evi verklaarde Lykketoft dat er tussen de moord op Se'evi en een moord van Israëliërs op 'Palestijnen', geen enkel verschil bestaat. Dat het bij de omgebrachte Arabieren om langgezochte terroristen gaat die vele mensenlevens op hun geweten hebben, wil de Deen niets weten. Lykketoft staat al langer bekend om zijn antisemitische uitspraken.

Ook Europa's 'superminister' Javier Solana de politieke tsaar van de Europese Unie, houdt er een zeer bedenkelijke reputatie op na als het om Israël gaat. Deze man trekt regelmatig in scherpe bewoordingen tegen Israël van leer als het land zich verdedigt tegen moorddadige benden. Hij liep de deur plat in Arafat's hoofdkwartier in Ramallah en komt regelmatig met voorstellen die alleen maar goed zijn voor de Arabieren.

Solana op bezoek bij zijn vriend in Ramallah.

Hij heeft er nooit een geheim van gemaakt een groot voorstander te zijn van een PA/PLO staat. Op 27 juni 2003 ontkende deze Europese dwaalgeest glashard tegenover de Buitenlandcommissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden dat er in Europa antisemitisme zou bestaan. Eén van de verbijsterde toehoorders, Eliana Ros uit Florida voegde Solana toe: *"Oh, er is dus nog een Europa?"*. Volgens Solana is Arafat nooit een obstakel in het 'vredeproces' geweest maar juist een belangrijk onderdeel van het proces! ***"Gaza ontruimen is niet genoeg, verlaat de 'Westbank' ook!"*** zei hij, op 24 oktober 2004. Hij noemt Israël's vertrek uit Gaza een goede eerste stap, maar vindt dat deze gevolgd moet worden door een complete terugtrekking van de 'Westbank' en een deel van Jeruzalem. Tijdens een bezoek aan Brussel beloofde Solana de PA/PLO minister van BZ Sha'ath, dat de Europese Unie alles in het werk zal stellen, tempo te zetten achter de implementatie van de roadmap. Tot het Europese eisenpakket behoort eveneens ontruiming van de Golan hoogvlakte. Als de Europese leiders hun zin krijgen, zal Israël het gehele Bijbelse thuisland moeten ontruimen en daardoor volledig aan de wolven worden overgeleverd. Syrië zal van de Golan een grote militaire basis maken en de 'Palestijnen' zullen hetzelfde doen met de Bijbelse gebieden. De politiek van Europa is volledig antizionistisch en gericht op vernietiging van de Joodse staat. Israël dient van de wereldkaart te verdwijnen. Niet Israël's daden zijn van belang, maar slechts het bestaan. Javier Solana, de ministers van Buitenlandse zaken en diverse regeringsleiders doen er alles aan de bant met de Arabische dictaturen in stand te houden ten koste van Israël.

CNN, BBC en zelfs kerken die zich verbonden voelen met de Wereldraad van Kerken, laten een beeld van Israël zien alsof het om een monster gaat, dat schiet, moordt, verwoest. Zij spreken van onbewapende 'Palestijnse burgers', die nergens schuldig aan zijn en een leven in vrede willen. Het grote publiek dat denkt dat deze anti-Israëliëse propaganda de waarheid is, schopt met hen mee. De Arabische propaganda en extreem-linkse haatcampagnes jegens Israël hebben hun uitwerking niet gemist. De helft van alle Duitsers denkt nu dat Israël hetzelfde doet als wat de nazi's deden. Dat de staat Israël vecht tegen een immoreel monster dat terrorisme heet, krijgt geen enkele aandacht. Wel is men er als de kippen bij om aanslagen van moslimterroristen in Egypte, Marokko, Saoedi-Arabië en Jordanië, te veroordelen. Sinds de bouw van het "Anti terreurhek" is het aantal zelfmoordaanslagen in Israël met negentig procent teruggelopen. Desondanks blijven Europese leiders met regelmaat roepen dat het hek illegaal is en derhalve afgebroken moet worden.

De in 1942 in Madrid geboren Solana onderhoudt warme banden met islamitische dictaturen en terreurorganisaties. De Europese Unie heeft de islamitische terreurbeweging Hamas weliswaar als terroristische organisatie bestempelt, maar toch heeft Solana in het verleden geheime gesprekken met leiders van deze beweging gevoerd. Hij bevestigde dat tijdens een

interview op de BBC. Kort daarna verklaarde hij echter dat zijn uitlatingen verkeerd zijn begrepen en dat er van rechtstreeks contact geen sprake is geweest. Maar de politieke leider van Hamas, Khaleed Mashaal verklaarde op maandag 13 december 2004 in een interview met het actualiteitenprogramma Newsnight van de BBC, dat Europa wel degelijk contact met zijn beweging onderhoudt. Solana is een anti-God figuur. Hij en andere afgezanten van EuroBabel zijn onmiskenbaar bezig de weg te bereiden voor de komst van de antichrist. De wereld zal nog veel van de kliek uit Brussel horen!

Een half oktober 2003 gehouden "Gallup-poll" in opdracht van de Europese Commissie, gaf een zeer schokkende uitkomst te zien. De enquête, gehouden onder 7515 Europeanen in 15 verschillende landen heeft duidelijk gemaakt dat 59% van de ondervraagden Israël ziet als de grootste bedreiging van de wereldvrede. Deze uitslag is het resultaat van een jarenlange lastercampagne tegen Israël en laat zien hoe diep het antizionisme geworteld is in de Europese samenleving. De enquête weerspiegelt precies de houding van de Europese Unie zoals die altijd is geweest. Net als in het verleden de Joden de schuld kregen van alle ellende in de wereld, moet nu ook de staat Israël het ontgelden. De Europese Unie heeft nooit een neutrale positie ingenomen als het om Israël gaat.

‘Frankrijk, het meest anti-joodse land van het westen’

Op 16-10-2003 zei de Maleisische premier Mahatir Mahamad op een conferentie waarbij 57 leiders van islamitische landen aanwezig waren "*de 1.3 miljard moslims moeten zich verenigen om de staat Israël te vernietigen.*" De voormalige Italiaanse leider Silvio Berlusconi was van plan om namens de Europese Unie een scherpe veroordeling te laten horen aan het adres van Mahamad. Zover kwam het echter niet want de voormalige Franse leider Jacques Chirac torpedeerde dit plan. Maleisische kranten melden dat Mahamad zijn dank aan Chirac had overgebracht voor diens ‘begrip’ voor zijn toespraak. Frankrijk telt 650.000 joden en 5 miljoen moslims. Steeds vaker vertrekken groepen Franse joden naar hun aloude thuisland vanwege de toenemende agressie van de moslims. In het voorjaar van 2002 beweerde Chirac nog in een interview met Olivier Guland, hoofdredacteur van Frankrijks belangrijkste Joodse krant "Tribune Juif" dat er helemaal geen antisemitisme in Frankrijk bestaat. Inmiddels heeft hij deze bewering moeten intrekken want het Franse antisemitisme is uitgegroeid tot het ergste in Europa. Vooral na het begin van de "Tweede Palestijnse opstand" in september 2000, wordt er een anti-joodse hetze gevoerd die niet zonder gevolgen is gebleven voor de Frankrijk wonende joden.

Van beste vriend van Israël in de beginjaren van haar bestaan, tot persoonlijke vriend van wijlen Arafat. Een van de dieptepunten in de Frans-Israëlische relaties werd bereikt toen Chirac in oktober 1996 (drie weken voor zijn bezoek aan Israël) Arafat belde en hem zijn steun aanbood nadat bekend was geworden dat de PA/PLO ‘politie’ het vuur had geopend op Israëlische burgers en soldaten. Tijdens zijn bezoek aan Israël sprak Chirac wel het marionetten parlement van het PA/PLO bewind in Ramallah, maar weigerde de Knesset te woord te staan. "*Frankrijk gebruikt de Europese politiek als verlengstuk van de Franse ambities*" schreef het Franse blad Libération naar aanleiding van Chirac's bezoek aan Israël. Het land presenteert zich als onderdeel van Europa maar voert een volledig eigen arrogante en hoogmoedige koers. De Franse politiek is er altijd op gericht geweest haar oliebelangen en wapenmarkt veilig te stellen en te schitteren op het wereldtoneel. Om die idealen te bewerkstelligen voert Frankrijk al meer dan dertig jaar een pro-‘Palestijnse’, pro Arabische buitenlandse politiek. Een vriendelijke houding tegenover het PA/PLO bewind is immers een uitstekend visitekaartje bij de Arabische landen? Arafat was ook al een persoonlijke vriend

van voormalige Franse president Mitterrand. Al in 1981 genoot het PLO-kantoor in Parijs officiële erkenning die grensde aan het niveau van een ambassade.

Jaques Chirac met zijn grote vriend Arafat

De Franse media is over het algemeen anti-Israël en duidelijk pro-Arabisch. Volgens de Israëlische krant Ha'aretz ligt de oorzaak bij het Franse persbureau AFP, eigendom van de regering. Dit persbureau werkt ook voor de Arabische persorganen. Veel geruchten worden klakkeloos overgenomen en daar komen er dagelijks heel wat van binnen, afkomstig uit de anti-Israëlische propagandamachines van landen uit het Midden Oosten. Leugens en pure verzinsels zijn aan de orde van de dag en worden door het AFP ongecontroleerd overgenomen. Maar in Frankrijk is het niet alleen de media die blijkt geeft van anti-Israël gevoelens. Ook zijn er steeds vaker hoogwaardigheidsbekleders die antisemitische uitspraken doen. Zo werd voormalig premier Sjaron door de Franse ambassadeur in Tel Aviv Gérard Araud, voor schoft uitgemaakt en kwam Israël weg met de kwalificatie "paranoïde". Araud deed zijn uitspraken op een receptie van het ministerie van BZ in Parijs. Ze werden opgevangen door de correspondent van het Israëlische dagblad Yedioth Ahronot. Toen de correspondent de ambassadeur op de cocktailparty met diens uitlatingen confronteerde, vroeg deze hem de uitlatingen niet te publiceren. *"Als ik had ingestemd met een interview dan zou ik dergelijke uitspraken nooit hebben gedaan. Ik deed ze in een privé-onderhoud met twee Franse oud-ambassadeurs."*

De kwalificering "paranoïde" voor Israël zegt Araud in klinische zin te hebben gebruikt. *"Dit land is paranoïde" door wat het heeft meegemaakt.* Araud werkte al vijf jaar op de ambassade voordat hij ambassadeur werd. De Franse ambassadeur in Londen, Daniël Bernard, noemde Israël al eens *"een lullig klein schijtlandje dat de wereld naar het gevaar van een Derde Wereldoorlog voert."* De Bijbel zegt duidelijk -en de geschiedenis heeft deze waarheid ontelbare keren bewezen -wanneer een volk zich tegen de Joden verheft, heeft dat ernstige gevolgen, en dat zal ook voor Frankrijk niet uitblijven. Hoe goddelozer de Fransen schijnen te worden, des te sterker wordt de haat tegen de Joden en de staat Israël. Dat is niet verwonderlijk, want de Jood en de staat Israël, zijn het levende bewijs van God en daarmee het geweten van de mensheid. Israël heeft volkomen terecht kritiek op de arrogante Franse politiek en dat is nog verder aangewakkerd doordat Frankrijk Arafat na zijn dood nog eens extra heeft geprezen. Daarnaast heeft het land zich schuldig gemaakt aan het vervalsen van Arafat's overlijdensakte. De Franse regering gaf een "politiek" overlijdenscertificaat van hem af met daarop Jeruzalem als de stad van zijn geboorte. Maar Arafat is op 4 augustus 1929 geboren en getogen in Cairo Egypte. Zijn werkelijke naam is "Abd al Rachman abd al-Rauf Arafat al-Koed Al Hoesseini". Chirac honoreerde deze crimineel door hem met een regeringsvliegtuig uit Amman op te halen om hem te laten behandelen door Franse artsen. Wat de wereld te zien kreeg was een doodzieke handenkussende man die in een helikopter

werd gehesen met een blauwe pyjama aan en een ijsmuts op, omringd door bodyguards, doktoren en anderen. Ze stonden erbij te grijnzen als een stelletje idioten toen Arafat de hand greep van een dokter die niet door hem gekust wilde worden. Ze konden hem niet helpen in zijn eigen rijk waar slechts is gewerkt aan dood en vernietiging en waar als volkssport nummer 1 kinderen worden gehersenspoeld om zelfmoordenaar te worden en zich op te blazen tussen onschuldige Israëliische burgers. De bemoeienis van Brussel met het conflict tussen Israël en de 'Palestijnen' heeft Israël slechts terreur en ellende gebracht.

Enorme toename anti-semitsch geweld in Europa.

Mikis Theodorakis, de componist die bekend is geworden met de film Zorba the Griek, heeft internationaal furore gemaakt door begin november 2003 in een persconferentie te zeggen dat "Joden de wortel van het kwaad zijn". Hij maakte deze opmerking tijdens een promotietoer voor zijn nieuwe boek 'Where can I find my soul?' Volgens de Deutsche Presse-Agentur, de Atheense krant Kathimerini en andere uitgaven, maakte de componist een vergelijking tussen Grieken en Joden, twee volken uit de klassieke oudheid. "Wij zijn twee naties zonder broeders in deze wereld, wij en de joden, alleen kennen zij 'fanatisme'. "De Grieken hebben het voorrecht grote mensen te eren als Pericles. De joden hebben volgens hem alleen maar Abraham en Jakob, die hij "schaduw" noemt. Daarnaast beschuldigd hij de Joden ervan de wortel van het kwaad te zijn. De beschuldigingen van antisemitisme aan zijn adres deed hij af met 'lastertaal'.

Mikis Theodorakis

De Israëliische vlag ging in januari 2004 in vlammen op in Boedapest Hongarije, waar ultrarechtse elementen gele davidsterren droegen en het Arpad-kruis uit de nazi-tijd. De sympathie voor Hitler galmdde door het land. Het antisemitisme werd de voedingsbodem van het nazisme. In "Mein Kampf" sprak Hitler zich duidelijk uit voor een racistische politiek die in hoofdzaak tegen de joden gericht was. Hitler besloot zijn politiek testament, op gesteld 24 uur voor zijn dood, als volgt: "*boven alles beveel ik de regering en het volk...zich meedogenloos te verzetten tegen het vergif van alle naties, het internationale jodendom.*" Deze woorden krijgen in onze tijd, opnieuw een vervolg. Het nazi verleden van de collaborerende regimes in het voormalige Oostblok, galmt niet alleen nog steeds na, maar heeft een nieuwe voedingsbodem gevonden, net als in de rest van Europa. De fans van Hitlers moordmachine laten zich steeds nadrukkelijker horen en dat belooft weinig goeds voor de toekomst. Het oude joodse volk wordt nog steeds bedreigd, beledigd en vernederd. Het antisemitisme en antizionisme verspreiden zich als kankergezwellen over Europa.

De militante migrantenorganisatie Arabische-Europese Liga (AEL) zegt de oplossing te hebben gevonden voor het Israëlijsch-Palestijns probleem: *“Israël moet verdwijnen en het zionisme moet van de aardbodem worden weggevaagd.* In HP/De Tijd van 29 november 2002 noemt de oprichter van deze extremistische bende de Libanees Abu Jahjah Israël *“een kolonisator, een eigen volk democratie, een apartheidsregiem en een staat die gebaseerd is op oprecht”.* De Joden zo zegt hij, mogen wel in het land blijven wonen maar de staat moet weg. Die is door onderdrukking en etnische zuivering tot stand gekomen. Jahjah volgt hiermee de lijn van de Arabische dictaturen die vinden dat Israël geen recht van bestaan heeft. Deze figuur zegt ook vóór Palestijnse zelfmoordaanslagen te zijn. Het goedkeuren van zelfmoordaanslagen laat zien dat men hier te maken heeft met een extremist van het ergste soort. Eén van de leiders van de AEL zei: *“Zolang die zionistische kakkerlakken denken dat ze ongestraft kunnen roven, onderdrukken en moorden zullen zij noch in eigen land, noch daarbuiten weten wat het is om veilig te leven”.* De strijd die deze club voert is niets anders dan het uitdragen van haat tegen Joden en de staat Israël. De AEL heeft met succes haar extremistische islamitische ideeën naar het hart van de Westerse bevolkingscentra weten te exporteren. In het Westen mogen figuren als Jahjah hun haat jegens het Joodse volk en de staat Israël openlijk demonstreren. Ze zijn wars van alle nationale identiteiten en willen zich alleen met het gedachtengoed van de islam identificeren. Tijdens een bijeenkomst in Amsterdam zei Jahjah: *“Wij eisen respect. Wij moslims keren u niet de andere wang toe. Als u ons onderdrukt, slaan wij u neer. Dan doden wij u.”*Hij vertelde ook het gebruik van wapens niet uit te sluiten en daarmee ervaring te hebben opgedaan in Libanon. Fanatieke Marokkaanse jongeren reageerden in Amsterdam-West zeer enthousiast op het opruiende optreden van hun ‘held’.

De aandacht die Jahjah in de Belgische en Nederlandse media heeft gekregen heeft hem tot een soort volksheld gemaakt, onder migranten jongeren. De Amsterdamse Universiteit gaf deze extremist, die eigenlijk als een besmettelijke ziekte gemeden zou moeten worden, het podium en de microfoon om zijn dubieuze denkbeelden te verwoorden. De media ontvangt hem met open armen en geeft hem volop de ruimte om zijn onfrisse fascistische ideeën te etaleren. Door de kant van de zogenaamde Palestijnen te kiezen, heeft de AEL een vruchtbare voedingsbodem gevonden en niet alleen onder migranten maar ook onder autochtone Belgen en Nederlanders.

Het is ronduit beschamend, dat juist in Europa, waar de holocaust plaatsvond, de anti-Israël stemming weer bijzonder sterk is. Wat is het nog geleden dat in Europa volgepakte veewagons met joden richting de vernietigingskampen vertrokken. Een massaslachting waar Europa niets van heeft geleerd want opnieuw worden de vlammen van het antisemitisme aangewakkerd. In 1988 maakte de Bisschop van Canterbury ter gelegenheid van "Kristalnacht" een korte opmerking: *"als er geen antisemitisme van de kerken had bestaan, was er geen holocaust geweest."* Men hoeft dus niet echt verbaasd te zijn over de golven van antisemitisme die Europa vandaag overspoelen. Terwijl de oude generatie antisemieten iedere gelegenheid aangrijpen om Gods volk te vervloeken, is er alweer een nieuwe generatie haters bezig hun rol op het wereldtoneel over te nemen, gevoed door overheden en journalisten die dag en nacht geciteerd worden door de vijanden van Israël. Volgens het Simon Wiesenthal Centrum is er nu meer antisemitisme dan voor de Tweede Wereldoorlog. De wereld wordt overspoeld met bronnen waarin leugens voor waarheid worden verkocht en waarin een gloeiende haat jegens de joden wordt gepredikt. Het antisemitisme is in feite een opstand tegen God.

De Bijbel zegt dat "God een dwaling stuurt" naar mensen die de waarheid van de schrift ontkennen en Israël en het Joodse volk bestrijden. Blind voor de waarheid, blind voor Israël als volk van de Here God en ook blind voor het Heil in en door de Here Jezus. Een ieder die zich schuldig maakt aan het vervloeken van Gods volk kan er verzekerd van zijn dat er een tijd zal komen waarin de Here rekenschap zal vragen voor hun optreden. In het boek "The war of Western Europe against Israël" gaan de schrijvers Joseph en Arie Carmi ervan uit dat God een oordeel zal uitspreken over het hoogmoedige en arrogante Europa voor de schandelijke houding t.o.v. Gods volk. Het boek geeft een goed beeld van de toename van antisemitisch geweld in Europa en schetst een griezelijk beeld van de betrokkenheid van Europese leiders en de media in het verspreiden van het antisemitisme. Er zijn geestelijke machten aan het werk die Paulus de 'wereldbeheersers van de duisternis' noemt. Europa maakt zich schuldig aan een maffia-achtige politiek t.o.v. Israël. Er heerst zwijgplicht over alles wat het daglicht niet kan verdragen en hoongelach t.a.v. de kritiekloze massa die zonder morren de perfide leugens van de antisemitische Europese doodgravers accepteert. Zetbazen van Lucifer zijn het!

Europa's demonisering van Israël is niet spontaan.

Onderstaande tekst (cursief) is afkomstig uit de Jeruzalem Post geschreven door Abigail Radoszkowicz en vertaald door Zwi Goldberg.

Het antisemitisme dat momenteel Europa treft, is een geconcentreerde poging, geleid door de politieke en intellectuele elite van Europa, gedreven door een pact, gesloten tussen de Europese Gemeenschap en de Arabische Liga, vertelde de geleerde in de Islamitische wetenschappen Bat Ye'or aan de Hebreeuwse Universiteit op woensdag 26-11-2003. Na de Yom Kippoer oorlog in 1973 en de daaropvolgende oliecrisis, gelanceerd door de Arabische landen, leidde Frankrijk, de EG in de "Euro-Arabische Dialoog"(EAD). In ruil voor garanties aan Europa dat zij het recht zouden krijgen de economische mogelijkheden en de olie van de Arabische landen te ontwikkelen, stemde de EG (later de EU) erin toe zich in de strijd tegen Israël op te stellen aan de kant van de Arabische wereld. Dit betekent steun aan een Palestijnse staat en Arabische soevereiniteit over Jeruzalem. Hoewel sommige EG-landen terughoudend waren om de politieke eisen te verbinden aan de economische overeenkomsten, kwamen de Arabische belangen overeen met die van Frankrijk: een scheiding van Europa van de Amerikaanse invloed. De EAD structuur wordt geleid door een gemeenschappelijk presidentschap van het hoofd van de EU en de Arabische Liga, waarvan de beslissingen worden uitgevoerd door wetenschapsmensen en technocraten (er zijn geen geschreven verslagen van vergaderingen, welke plaatsvinden achter gesloten deuren).

*In de loop van de jaren heeft het een complexe serie overeenkomsten geproduceerd, waaronder de massa-immigratie van Arabieren naar Europa, schoolboeken die geschreven worden onder Islamitische supervisie, het onderwijs van de Arabische taal en de Islamitische cultuur in heel Europa en de Europese erkenning van de Arabische civilisatie. (De Europese Unie heeft tot eind november 2003 circa 25 miljoen Moslims opgevangen. 25% daarvan hiervan heeft officiële papieren, 40% is illegaal. F.I.H) Ye'or, die in Egypte is geboren en in Zwitserland woont, is een wereldautoriteit op het gebied van **dhimma**, dat letterlijk „bescherming“ betekent, de status van inferioriteit die de Islamitische beschaving de Joden en Christenen oplegt. In haar baanbrekend werk, zoals **The Decline of Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude** (De neergang van het Oosterse christendom onder de islam: van Djihad tot Djimmitude), heeft zij de term "Djimmitude"uitgevonden- een idee dat,, zo diep geïnternationaliseerd is dat het de kritische evaluatie ontsnapt is en de wereld van de zelf-verbeelding is binnengedrongen."Vaak wordt de Arabische zijde van de dialoog, die geleid heeft tot de transformatie van Europa in wat Ya'or „Eurabia"noemt, geleid door Arabische Christenen, zo merkt hij op, daaraan toevoegend dat ,, de wens van Frankrijk om altijd ten dienste te staan van de Islamitische doeleinden in Europa, typisch een djimmitaliteit vertegenwoordigt."*

In het na-Christelijk Europa is een nieuwe cultus van,, "Palestinisatie"gecreëerd, zegt Ye'or. Vanaf het moment dat de gemiddelde Europeaan 's morgens opstaat en zijn radio of televisie aanzet, wordt hij gebombardeerd met de boodschap dat de wereld draait rondom Palestina- niet om de door moslims uitgevoerde genocide in Soedan, met zijn twee miljoen Christelijke en antisemitische slachtoffers, of enige andere voortdurende gruweldaad van vergelijkbare omvang. Parallel aan de uitgebreide TV en kranten reportages maken boeken door Palestijnen samengesteld een groot deel uit van de publicatie-industrie. Op het theologische front is het Christendom losgekoppeld van zijn Joodse wortels, de Joodse Jezus is vervangen door een Arabisch-Palestijnse, en men legt de nadruk op het traditionele Moslim standpunt dat Jezus een Islamitische profeet was. Toch verbergt de dialoog van deze Christelijk-Islamitische symbiose zorgvuldig het Islamitische geloof dat Jezus terug zal komen om het Christelijk geloof te vernietigen, aldus Ye'or. Het recente opinieonderzoek dat een meerderheid van de Europeanen Israël en Amerika als de grootste bedreiging ziet voor de wereldvrede, weerspiegelt de door de Franse President Jacques Chirac herhaalde verklaring dat de Israëlische en Amerikaanse politiek het grootste gevaar vormen voor de vrede in de wereld. Ye'or legde uit dat Europeanen het gevoel hebben dat door de oorlog te verklaren aan het terrorisme na 11 september, Bush de Europese politiek in gevaar brengt, die bestaat uit het afkopen van Moslimterrorisme door toe te geven aan de Arabische eisen. Door Israël en Amerika aan te vallen hebben zij het gevoel dat zij de Moslimterreur kunnen afwenden van hun eigen thuisgrond.

De Joodse wortels worden geloochend en Israël's geschiedenis en landaanspraken worden genegeerd. De Europese leiders lijken in beslag te worden genomen door een grenzeloze haat jegens de kinderen van Israël, en lijken hun hele ziel en zaligheid te hebben verkocht aan de duivel. Sommigen noemen zich zelfs christenen terwijl ze Gods Woord aan de aasgieren hebben gevoerd en de deur naar de goddeloosheid wagenwijd hebben open gezet. Ze worden niet graag met Gods waarheid geconfronteerd het maakt hen agressief. Europa heeft met haar anti-Israël houding een verschrikkelijk oordeel over zichzelf uitgesproken en gaat een bijzonder donker laatst hoofdstuk van haar geschiedenis tegemoet.Er komt een moment dat Europa wakker zal worden uit een nachtmerrie die waar blijkt te zijn.

De invloedrijke voormalige opperrabbin van Israël, Yisrael Meir Lau, verklaarde in de Israëlische krant Haaretz op 2 december 2004, dat de joden geen toekomst meer hebben in Europa en dat Israël zich moet voorbereiden op het opnemen van de circa een miljoen joden die nu noch in Europa leven. Volgens Lau neemt in praktisch elk Europees land het antisemitisme toe. Hij ziet geen enkele toekomst meer voor de joden in Europa.

Er zijn geen menselijke argumenten die verklaren waarom de kinderen van Israël al sinds hun bestaan gehaat worden. De hele wereld heeft zich tegen Israël vergaderd. Een mens die in Gods liefde blijft, heeft een machtige taak deze liefde voor Zijn volk en Jezus aan zijn medemens te demonstreren. Dat betekent strijden op de muren van Jeruzalem. Dat is niet zo'n eenvoudige taak want Jezus Christus zegt over Zijn volk:

Mattheus 24:9 ...en gij zult door alle volken gehaat worden om Mijns Naams wil.

Wie zich aan Jezus verbonden heeft is op weg gegaan naar een eeuwige toekomst. Miljoenen kijken meelijwekkend naar hen die God liefhebben, maar wie komt hen straks te hulp in het verschrikkelijke uur van verdrukking? De wereld is in werkelijkheid bang voor de God van Israël. De profeet Jeremia roept:

Jeremia 10:7 Wie zou U niet vrezen, o Koning der volkeren?

In plaats van Hem te erkennen en te eren, kiezen ze de kant van de duisternis en gaan juist de strijd met de Almachtige aan. Maar niemand zal zich straks voor Hem kunnen verbergen als de gerichten komen. God gaat Zijn doel met Israël voor de volle 100 procent bereiken, nog Europa, nog enige andere macht zal in staat zijn dit te veranderen. Het feit dat de kinderen van Israël nog steeds bestaan is het bewijs van Gods aanwezigheid en bemoeienis met Zijn volk. Het is een wonder om te zien hoe God hen door de wereldgeschiedenis heeft geleid en heeft teruggebracht naar de bergen van hun aloude thuisland en hun eeuwige stad Jeruzalem. Niemand wenst er rekening mee te houden dat de wedergeboorte van de Joodse soevereiniteit op de oude Bijbelse gronden een vervulling is van de Bijbelse profetieën en het begin is van de verlossing van de mensheid. Ondanks al meer dan tweeduizend jaar het doelwit te zijn geweest van wereldmachten die haar volledige uitroeijing nastreefden bestaat het nog steeds, is het oude thuisland weer opgebouwd en keren duizenden vanuit de wereld terug naar huis. Vandaag vecht het volk van Israël voor haar voortbestaan en leeft het in angst voor totale vernietiging. Europa lijkt heel bewust bezig met het in stand houden van het geweld van Arabische zijde en is slechts uit op veroordeling van Gods volk. Door Arafat jarenlang te steunen is Europa medeplichtig geworden aan zijn terreur. Europa is trouwens sowieso al niet bepaald kieskeurig als het gaat om betrekkingen met dictaturen en zeker niet als er wat te verdienen valt.

De duivel weet dat zijn einde snel nadert. Daarom laat hij niets onbeproefd, om de joden toch nog op de een of andere manier te vernietigen. Dat hij daarvoor in het bijzonder de islam en Europa gebruikt is niet toevallig. Het toenemende antisemitisme/antizionisme in Europa is voor de duivel een soort generale repetitie van de toekomstige wereldwijde veldtocht tegen de joden. Europa zal zich tot een grote macht ontwikkelen maar deze macht zal van zeer korte duur zijn. De Europese Unie is een verzameling van landen die als los zand aan elkaar hangen. *"Het is als leem dat zich heeft vermengd met ijzer"* om met de woorden van de profeet Daniël (2:33) te spreken. IJzer en leem laten zich niet vermengen. De toekomst zal echter leren dat het Woord van de Almachtige meer kracht heeft dan welke mening van politieke leiders uit Europa dan ook. Europa is bezig de "steen Jeruzalem" te heffen maar ook de

Europese leiders zullen zich daaraan vertellen. Er zal echter een moment komen dat Europa zal gaan inzien dat hun hulp aan de Arabische terreurbendes ,verbaal en financieel, ook niet tot de gewenste oplossing zal leiden. Dan zal men het over een andere boeg gooien en Israël gaan paaien want hun uiteindelijke doel is de antichrist op de zetel in Jeruzalem te helpen. Men hoopt zo de God van Israël te kunnen uitschakelen zijn volk alsnog te kunnen vernietigen en de komst van Jezus de Messias te verhinderen. Europa gaat nog zeer barre tijden tegemoet omdat het zich openlijk heeft gekeerd tegen de God van Israël en Zijn volk.

Zacharia 12:3 allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden.

Dat is de boodschap die de Here aan de naties geeft. God zegt niet, dat Hij de naties die zich tegen Israël keren zal straffen! Nee, Hij zegt, ***Ik zal hen zoeken te verdelgen***, dat is uitroeien. Hij zal zoeken te verdelgen wie zich verzet tegen de volvoering van Zijn plan met Israël. En dit plan is de oprichting van Zijn Koningsheerschappij op aarde, vanuit Jeruzalem.

Bronnen: *Middel East Digest* juli 1997. *De staat van Oslo* september 1997. *Israël Magazine* mei 1998. *Brief uit Hebron* van Gary M. Cooperberg. *Nipac*, Netherlands-Israel Public Affairs Committee. *NAI Newsletter* Jeruzalem 6 mei 2002 en 25 april 2004. *Simon Wiesenthal Center*, 26-4-2003 en 9-8-2003. <http://www.wiesenthal.com> Citaten uit 'Beschamend Europa' door Oriana Fallaci. *Internationale Christelijke Ambassade Jeruzalem*, 9 en 21 mei 2002. *Arutz-7 Editor*, 22 januari, 5 en 20 mei 2002. *CIDI Israel Nieuws brief*. Nummer 10. 5 juni 2002. *Al-Ayyam*, 24-9-1999. *Palestinian Media Watch Bulletin*, 12-02-2004. *WorldNet Daily*, 25-09-2003. *Jeruzalem Newswire*, 23 en 25 april 2004. *Women in Green*, 15 april 2004. *The Golden report*, Jerry Golden, 14 juni 2004. <http://www.jewishjournal.com/home/preview.php?=12163> Bronnen: <http://www.raptureready.us/solana.htm> *Israel Today*, 10 en 14 december 2004. *Arutz-7 Editor*, 3 december 2004. *Israelinsider*, Israeli ambassador slams French for falsified Arafat death certificate, 27 november 2004. *Jeruzalem Newswire*, 24-10-2004. *Israel Heute Newsletter*, 16 januari 2006.